

рахъ че колонията Массачусетъ ще бѣде или гробница или убѣжище на американската свобода. Воинственната Виргиния първо показва примѣръ. Събранъето ѝ умоляваше Божието милосърдие въ постъ и молитви. Като са разпуснахъ отъ управителя, то обяви преди да си разидатъ членоветъ му, че да са направи насилие на една колония — ще рече да са направи на всички. Тозъ пѣтъ съ най-голѣма строгостъ запретиохъ не само да приематъ внасяннитъ изъ Англия стоки, но йоще и да изнасятъ американски за въ Англия. Въ Массачусетъ бившитъ чиновници напуснахъ работитъ си, а новитъ не приемахъ службитъ си, — едни доброволно а други отъ заплашване. Вече сѣдъ не съществувахе. Оставаше само една война за която са готвяхъ отъ всички страни. Зехъ да сбиратъ войници и да правятъ *батуръ*. Мажьветъ гледахъ да изучатъ военния редъ, а женитъ лѣяхъ коршуни. Една войска са поевн сръщу генерала Гажа, който са бѣше расположилъ съ шестъ полка и съ артилерия на една частъ земя, която дѣли сушата отъ Бостонъ, вече нападани съ военни кораби отъ въмъ морето.

Туй което трѣбаше, то бѣ чувствата на жителитъ отъ всички колонии да намѣрятъ единъ органъ а усилията имъ да зематъ една обща посока. Година предъ туй, Франклинъ бѣше писалъ: « Най-умниятъ и най-полезенъ пѣтъ, който само могатъ да зематъ колониятъ ще бѣде — да стане *всеобщъ конгресъ*; положително и тържественно да са обѣвятъ нашитъ правдини, взаимно да са стоворимъ за да не дава-